

A. Jan. 22 Dec. 1944.

Beste Dork,

Je zult begrijpen, waar dese
brieftre dient: om een juwelboom op te
heffen. De kolen zijn veel in ons te-
jus gekomen. Voor ik je het interne
drama vertel eerst alle hartelijkheid
bedankt voor deze onschatbare dienst.
Zonder daar veel woorden aan te ~~vergeven~~
wijden — je zult je kunnen voorstellen
wat er in ons hart is onbegrepen en wat er
nu in opkomt. Het is maar steppeltje
goed, men mischien is zelfs in ons huise-
lyk ^{iets als} levend dit partijtje brandstof om-
ringt geweest met heup, vrees, ja smeking.
O, we, misster (gelopen, kon ons klein- en
ongelof haastig te hulp) dat er vesting ko-
men zou, maar de spanning! Annie was
bij julhe geweest en zei, dat je er over moest
spreken met Jan Directeur (Voor ik't vergeet:
Omkeke Jan man voor ons als hij er zoveel
aandeel aan heeft; ik spreek van omkeke om-
dat het overgrote deel der bevoorrachten nu
toch, konkelk 'is). Een kanoji, jaullen we
Toen ging Fine Woensdag naar Beamskboer,
Kwan thuis, mijn vrouw riep aan de trap:
En? — Fine: niets! Maar ze kwam lachend
binnen en toen: ze zijn er!

Ik bleef met opzet lang te bed, omdat ik geen
 spanningen meer in t'ezien durfde oproepen -
 en toen - opeens, rijst erwaas de Baseller
 vrouw, met doodleuk s' lakha op zij' Galpiet.
 Nou, ik heb mijn handen ten hemel geslagen
 en lof-geseget. En toen heb ik, als een school-
 jongen, een korpje - over' boven op de dekens
 geslagen - toen was t' voorbij. Maar ik en
 mijn vrouw niet minder van een ware grichte
 vasthouden en gezout waren! Je weet: ik over-
 drijf niet, dat ligt niet in mijn aard, dit
 zijn de feiten in t' kort. Maar je een loof te geven
 hoe blij we zijn. Nu is het wonderlike is
 het onbeschrijflijk. - Ik dank, daar kan ik pulke
 nu wel voor, dat de bloedchap bij jullie niet
 minder is. Daarom aanvaard ik deze buiten-
 sewone dienst ook zonder mij verder uit te
 putten in betingingen van ik weet niet wat.
 Schrijf me - we zijn als, genegenen' en het is door
 gods ontferming met jullie hulp.

Annie zal waarschijnlijk nog wel
 binnentert op v. P. komen, dan komt de ook
 Jhu aan, je ligt nu helaas te bed met
 verzijn. Deze gebeurtenis, deze "hand-
 reeking" zal ik nu afloop van de troebelen
 (want eerder gaat t' niet) zeker o.a. een
 gedachtenstichting in een eigen boek
 met op dracht, dat in de verloop van is ontstas

Ik verwacht, dat ik over deze zending
nog berichten van je krijg, tot op heten zijn
je niet binnengekomen. Maar dat komt
wel in orde.

Ik heb een dag of wat thuis gezeten
met een verstuikte voet. De ontvoershan-
delingen hebben me niet of weinig meer
gemaakt. In ochtend was een mekwan-
dige kerkering te zien of geweest te zijn.
Me dunkt, dat er in deze fase was eens
politiek bedreven woord. Of dit een
kenmerk is van 't einde? Maar hoe zal
men politiek nog toe eind-overeenstemming
kunnen komen? Ideologisch is de oav-
dpeit er of, dunkt me - allemaal mas-
kers om het ware spel te verhoornetiken
schat het nog om cultuur of goet het weer
om - zeg maar: olie en degenel. Er is veel
simplisme, eerst in vroegere hypothesen
en diagnoses over "oorlog", maar in laatste
opzicht zijn de structuren, toch ook eenvoudij.
Ze maken het ingewikkeld, lekt t'wel, om de
Tamonie, die verschrikkelijke domme kraacht die
de meeschappij uit de voegen light, het aan-
ziet te grom van een verbasing wekkende,
fijngevoelige machinerie. En nu voor
ditmaal - prunt. Het gemaekt allen - dante
van ons zerevenen. Het udelijke groete van
huis tot huis.

Heer

Stel je voor: in een pakhuis staan 5
zakken, die al je heil uitmaken. (Je weet
hoe 't dat bedoel, er zijn belangrijker dingen,
maar jij als sociaal-derkenner mens en
socialist kent het belang van de materie
als voorwaarde voor een humane maats-
chappij) Hoe die zakken hier te krijgen
trossen alle klijpen door van roof, con-
trôle enz. Tine kon ze achterop de fiets
bij partijjes overbrengen - maar 't was
moeilijk. Ze dook een besteldienst op, die
"betrouwbaar" was - maar die kon 't niet
doen; toen een andere dienst 4 n of be-
trouwd was, die ze gister vóór 4 uur
thuis kon brengen: 4 1/2, de hele middag
vóór 't vóór 4 uur - 3 - 3 1/2 - 4 -
4.15 - 4,30, 5 uur - Niets! Tine ruf-
fens, vóór 4 uur, naar Beemsterboer.
Ja - ze stonden er ruf! Zij een kennin op-
geharrelt, vanmorgen zou ze er San deelf
met een handkar op af. Ze zouden 't San
maar "vergeven." Vanmaakt, als ik
trakter werd, dacht ik: 't gaat nooit goed, alles
meins om San deel de stad door, 't wordt
vast ergens ingepikt. En San telkens een
stem die in me zei: Laat 't op zijn beloop,
wee weet, stad moogen voordat Tine met
de handkar afreis, de besteldienst is toch
niet de macht.